

เอกสารวิชาการส่วนบุคคล
(Individual Study)

เรื่อง คอร์รัปชันกับปัญหาสิทธิมนุษยชนของประเทศไทย : กรณีศึกษาคดีโรฮีนจา

จัดทำโดย

พลตำรวจเอก สถาพร หลาวทอง

รหัส

600541

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของการอบรม
หลักสูตรหลักนิติธรรมเพื่อประชาธิปไตย รุ่นที่ ๕
วิทยาลัยศาลรัฐธรรมนูญ
สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ

ลิขสิทธิ์ของสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ

คอร์รัปชันกับปัญหาสิทธิมนุษยชนของประเทศไทย:กรณีศึกษาคดีโรฮีนจา

พลตำรวจเอก สถาพร หลาวทอง^{*}

บทคัดย่อ

ประเทศไทยได้ถูกจัดระดับว่ามีปัญหาสิทธิมนุษยชนอยู่ในระดับสูงของโลก โดยเฉพาะปัญหาการค้ามนุษย์และการลักลอบขนผู้ย้ายถิ่นซึ่งมีความเชื่อมโยงกับการทุจริตของเจ้าหน้าที่ของรัฐ สำหรับกระบวนการค้ามนุษย์และลักลอบขนผู้ย้ายถิ่นพบว่าประเทศไทยเป็นทั้งประเทศต้นทาง ปลายทางและทางผ่านสำหรับการค้าผู้ชาย ผู้หญิง และเด็ก เพื่อการบังคับใช้แรงงานและการบังคับค้าประเวณี รวมถึงกรณีเหยื่อจากประเทศเพื่อนบ้านอพยพเข้ามาอยู่ในประเทศไทยอย่างเต็มใจเพื่อหางานทำ โดยมักได้รับความช่วยเหลือจากญาติ จากเพื่อนชุมชนเดียวกันหรือผ่านเครือข่ายจัดหาแรงงานอย่างไม่เป็นทางการและเครือข่ายลักลอบนำคนเข้าเมืองผิดกฎหมาย มีเจ้าหน้าที่ของรัฐบางรายได้สมรู้ร่วมคิดในอาชญากรรมการค้ามนุษย์และยอมรับการจ่ายเงินเพื่อการนำคนเข้าเมือง ดังปรากฏตามข้อเท็จจริงในคดีโรฮีนจาซึ่งได้มีการเผยแพร่คำพิพากษาต่อสื่อมวลชนเมื่อวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๐ ตามคำพิพากษาศาลอาญา คดีหมายเลขดำที่ คม.๒๗/๒๕๕๘ คดีหมายเลขแดงที่ คม.๓๓/๒๕๖๐ ระหว่าง พนักงานอัยการ สำนักงานอัยการสูงสุด โจทก์ และโจทก์ร่วมอีก ๔ คน คือ นายมาฮาหมัด หรือมะหะหมัด ซิงค์ นายมุฮัมหมัด อับบออลารี นายชองชูอารอม นายมะหะมะรอฟิดหรือมะหะมะรอฟีก กับจำเลย จำนวน ๑๐๓ คน เนื่องจากจำเลยที่ ๒๖ ถึงแก่ความตายจึงเหลือจำเลย ๑๐๒ คน เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำนวน ๑๗ คน จากหลายหน่วยงานเช่น กองทัพบก สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมการปกครอง กระทรวงสาธารณสุข ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่น

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เจ้าพนักงานตำรวจชั้นพิสุจน์ทราบพื้นที่เพื่อเขาแก้ว ตำบลป่าดงเบงช่า อำเภอสระเคาะ จังหวัดสงขลา ซึ่งอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พบโรงเรือนก่อสร้างเป็นแคมป์ที่พักแบ่งพื้นที่เป็นสัดส่วน พบศพคนต่างด้าว ๑ ศพ และนายดูตวนซา ชาวบังกลาเทศ ป่วยถูกทิ้งไว้ ๑ ราย จึงเข้าช่วยเหลือนำตัวลงมา นั้น พบศพที่ถูกฝังไว้และขุดขึ้นมาได้ จำนวน ๒๖ ศพ จึงมีการสืบสวนหาตัวผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเจ้าพนักงานควบคุมบุคคลต่างด้าวไว้จำนวนหนึ่ง จากการสัมภาษณ์ซักถามได้ความว่า มีกลุ่มบุคคลหลอกลวงหรือบังคับนำบุคคลต่างด้าวซึ่งเป็นชาวโรฮีนจาและชาวบังคลาเทศ รวมทั้งผู้เสียหายทั้งแปดสิบคนในคดีนี้ จากประเทศเมียนมาและประเทศบังคลาเทศพาเข้ามาในประเทศไทยทางเรือมีผู้คุมที่มีอาวุธปืนหลายคนควบคุมและนำจำนวนไม่ทำให้บุคคลต่างด้าวดังกล่าวหลบหนี มีอาหารและน้ำดื่มให้เพียงเล็กน้อย พาเข้ามายังประเทศไทยและส่งไปประเทศมาเลเซีย โดยการชักจูงหลอกลวง การใช้กำลังบังคับข่มขู่พาผู้เสียหายลงเรือจากประเทศต้นทางถึงประเทศไทยเดินทางต่อด้วยรถยนต์ และเดินเท้าไปยังแคมป์ที่พักแล้วบังคับให้ผู้เสียหายโทรศัพท์ติดต่อญาติเพื่อส่งเงินค่าไถ่ตัวให้ผู้เสียหายแล้วขายต่อผู้เสียหายให้กับบุคคลอื่น พิพากษาว่า ลงโทษจำคุกจำเลยทั้งสิ้น ๖๒ คน นอกนั้นให้ยกฟ้องจำเลยที่เหลือ จำนวน ๔๐ คน โดยมีเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องในคดีนี้ จำนวน ๑๗ คน

^{*} กรรมการ ป.ป.ช.

นอกจากนั้นยังปรากฏข้อเท็จจริงตามคำพิพากษาว่า มีเงินหมุนเวียนในบัญชีของจำเลยที่ ๕๙ ในช่วงเวลาดังกล่าว จำนวน ๒๘๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท มีการโอนเงินในบัญชีของจำเลยในคดีนี้หลายคนเข้าบัญชีของพันตำรวจโทชาญ อุ่ทอง จำเลยที่ ๓๑ ร้อยตำรวจตรีนราทอน สัมพันธ์ จำเลยที่ ๓๓ เป็นจำนวนมาก และมีการทำธุรกรรมโอนเงินเข้าบัญชีของพลโท มนัส คงแป้น จำเลยที่ ๕๔ จำนวน ๖๕ ฉบับ เป็นเงิน ๑๔,๘๕๗,๐๐๐ บาท แต่ขณะนี้ก็ยังไม่มีการดำเนินคดีฐานร่ำรวยผิดปกติกับจำเลยที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐแต่อย่างใด จำเป็นต้องมีการบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างครบถ้วนกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการค้ำมนุษย์ ซึ่งเป็นปัญหาสิทธิมนุษยชน

คำสำคัญ

“คอร์รัปชัน” หมายความว่า ทุจริตต่อหน้าที่ ตามคำนิยามในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔ คือ ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติอย่างใดในพฤติการณ์ที่อาจทำให้ผู้อื่นเชื่อว่ามีตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งที่ตนมิได้มีตำแหน่งหรือหน้าที่นั้น หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหรือหน้าที่ ทั้งนี้ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบสำหรับตนเองหรือผู้อื่น^๒

“ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ” หมายความว่า การที่ทรัพย์สินหรือหนี้สินในบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินหรือหนี้สินที่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองได้ยื่นเมื่อพ้นจากตำแหน่งมีการเปลี่ยนแปลงไปจากบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินที่ได้ยื่นเมื่อเข้ารับตำแหน่งในลักษณะที่ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติหรือหนี้สินลดลงผิดปกติ^๓

“ร่ำรวยผิดปกติ” หมายความว่า การมีทรัพย์สินมากผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นมากผิดปกติหรือการมีหนี้สินลดลงมากผิดปกติ หรือได้ทรัพย์สินมาโดยไม่สมควร สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติตามหน้าที่หรือใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่^๔

“เจ้าหน้าที่ของรัฐ” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งมีตำแหน่ง หรือเงินเดือนประจำ พนักงานหรือบุคคลผู้ปฏิบัติงานในรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐ ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องถิ่น และให้หมายความรวมถึงกรรมการ อนุกรรมการ ลูกจ้างของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ และบุคคลหรือคณะบุคคลซึ่งใช้อำนาจหรือได้รับมอบให้ใช้อำนาจทางการปกครองของรัฐในการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งตามกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นการจัดตั้งขึ้นในระบบราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือกิจการอื่นของรัฐ^๕

^๒ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔

^๓ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔

^๔ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔

^๕ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔

บทวิเคราะห์

กระทรวงการต่างประเทศสหรัฐอเมริกาเผยแพร่รายงานการค้ามนุษย์ปี ๒๕๕๙ ประเทศไทยเลื่อนลำดับจากบัญชี ๓ สู่บัญชี ๒ ต้องจับตา ไทยพยายามขจัดการค้ามนุษย์ ดำเนินคดีข้าราชการทุจริต แต่ปัญหาการทุจริตและข้าราชการสมรู้ร่วมคิดยังคงเป็นอุปสรรคต่อการปราบการค้ามนุษย์ ขณะที่พม่าลดลำดับไปอยู่ในบัญชี ๓ สถานการณ์เลวร้าย รวมเกาหลีเหนือและปาปัวนิวกินี

เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ กระทรวงการต่างประเทศ สหรัฐอเมริกา โดยนายจอห์น แคร์รี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ เผยแพร่รายงานประจำปีเรื่อง สถานการณ์การค้ามนุษย์ ประจำปี ๒๕๕๙ (Trafficking in Persons Report 2016 หรือ TIP 2016) เป็นการสำรวจทุกประเทศ โดยในปีนี้ ประเทศไทย ได้รับการเลื่อนอันดับอยู่ในบัญชีกลุ่มที่ 2 ซึ่งต้องจับตามอง (Tier ๒ Watch List) หลังจากเมื่อปีที่แล้วอยู่ในบัญชีกลุ่มที่ ๓ (Tier ๓) ซึ่งเป็นกลุ่มประเทศที่มีสถานการณ์ค้ามนุษย์ระดับเลวร้ายที่สุด โดยเมื่อปี ๒๕๕๗ ไทยถูกลดอันดับอัตโนมัติจากบัญชีกลุ่มที่ ๒ ซึ่งต้องจับตามอง ไปอยู่ในบัญชีกลุ่มที่ ๓ (Tier ๓)

อย่างไรก็ตามในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ พม่าถูกลดอันดับจากบัญชีที่ ๒ ซึ่งต้องจับตามอง (Tier ๒ Watch List) ไปอยู่ในบัญชีที่ ๓ (Tier ๓) กลุ่มที่ ๓ ประเทศที่มีสถานการณ์ค้ามนุษย์ระดับเลวร้ายที่สุด

โดยในรายงานประจำปี ๒๕๕๙ ประเทศที่ถูกจัดอันดับให้อยู่ในบัญชีกลุ่มที่ ๓ ประเทศที่มีสถานการณ์ค้ามนุษย์ระดับเลวร้ายที่สุด (Tier ๓) มี ๒๖ ประเทศ ได้แก่ แอลจีเรีย เบลารุส, เบลิส, พม่า, บุรุนดี, สาธารณรัฐแอฟริกากลาง, โคมoros, จิบูตี, อิควทอเรียลกินี, เจริเทรีย, แกมเบีย, กินี-บิซเซา, เฮติ, อิหร่าน, เกาหลีเหนือ, หมู่เกาะมาร์แชล, มอริเตเนีย, รัสเซีย, เซาท์ซูดาน, ซูดาน, ซีเรีย, เติร์กเมนิสถาน, อุซเบกิสถาน, เวเนซุเอลา, ซิมบับเว

โดยในคำแถลงเรื่องรายงานการค้ามนุษย์ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๙ ที่เผยแพร่อยู่ใน [เว็บไซต์สถานทูตสหรัฐอเมริกาประจำประเทศไทย](#) เมื่อ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ ระบุว่า การค้ามนุษย์เป็นอาชญากรรมโหดเหี้ยมที่ไร้พรมแดน โดยในแต่ละปี มีประชาชนทั้งชาย หญิงและเด็กหลายสิบล้านคนทั่วโลกตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมอันร้ายกาจนี้ คำว่า “การค้ามนุษย์” และ “การค้าทาสสมัยใหม่” ต่างหมายถึงการแสวงหาประโยชน์จากบุคคลเพื่อบังคับใช้แรงงานหรือค้าประเวณีโดยการใช้อำนาจบังคับ กล้อฉลหรือการขู่ข่มขู่บีบบังคับ การค้ามนุษย์มีหลายรูปแบบ ได้แก่ การค้าเพื่อบังคับใช้แรงงานหรือในธุรกิจทางเพศ ซึ่งรวมถึงพันธนาการหนี้และงานรับใช้ตามบ้าน เมื่อบุคคลที่อายุต่ำกว่า ๑๘ ปีตกอยู่ในสถานภาพที่ต้องค้าประเวณีก็ถือว่าการค้ามนุษย์เพื่อธุรกิจทางเพศ แม้จะไม่มีการบังคับ ล้อฉลหรือขู่ข่มขู่ก็ตาม

กระทรวงการต่างประเทศแถลงออกรายงานการค้ามนุษย์ที่กรุงวอชิงตัน ดี.ซี. เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๙ โดยประเทศไทยได้เลื่อนอันดับขึ้นไปอยู่ในกลุ่มที่ ๒ บัญชีรายชื่อประเทศที่ต้องจับตามอง รายงานการค้ามนุษย์ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๙ ครอบคลุมความพยายามดำเนินการของรัฐบาลต่างๆ ระหว่างวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ การถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มที่ ๒ บัญชีรายชื่อประเทศที่ต้องจับตามองแสดงว่า รัฐบาลไทยได้ดำเนินการความพยายามอย่างมีนัยสำคัญในการจัดการค้ามนุษย์ ในช่วงเวลาการทำรายงานจัดอันดับ ทว่า การดำเนินงานนั้นยังไม่ได้เป็นไปตามมาตรฐานขั้นต่ำสุดอย่างครบถ้วน

การถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มที่ ๒ บัญชีรายชื่อประเทศที่ต้องจับตามองนั้นเป็นการย้ำว่า ปัญหาการค้ามนุษย์ในประเทศไทยยังมีอยู่กว้างขวางและรัฐบาลต้องแสดงความเป็นผู้นำในการดำเนินการมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันโดยให้มีผลงานเป็นรูปธรรมและมีประสิทธิผล สหรัฐฯ ขอให้ไทยดำเนินงานให้ก้าวหน้ามากขึ้นและอย่างต่อเนื่องในการต่อสู้กับการค้ามนุษย์ตลอดจนการบังคับใช้กฎหมายการค้ามนุษย์ของไทย รายงานฉบับนี้ได้รวมคำแนะนำต่างๆ ที่ตรงประเด็นการค้ามนุษย์ในไทยที่สหรัฐฯ เชื่อว่าจะช่วยให้รัฐบาลไทยดำเนินการได้

ก้าวหน้าขึ้น เราขอให้รัฐบาลไทยดำเนินการตามคำแนะนำอย่างเต็มที่ หน่วยงานรัฐบาลสหรัฐฯ และเจ้าหน้าที่ฝ่ายบังคับใช้กฎหมายของสหรัฐฯ ยังคงเป็นหุ้นส่วนร่วมมือทำงานกับรัฐบาลไทยและภาคประชาสังคมในไทย ในการพยายามขจัดปัญหาการค้ามนุษย์

ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ รัฐบาลไทยรายงานว่าเป็นช่วงปีที่ผ่านมา ทางการได้เพิ่มความพยายามดำเนินการสืบสวนคดีการค้ามนุษย์เพื่อธุรกิจทางเพศ และคดีที่ต้องสงสัยว่ามี การบังคับใช้แรงงาน รวมถึงได้ดำเนินคดีและพิพากษาโทษนักค้ามนุษย์หลายร้อยคน นอกจากนี้ รัฐบาลยังเริ่มสืบสวนคดีการค้าแรงงานในภาคอุตสาหกรรมการประมงหลายสิบคดี กระนั้น การค้ามนุษย์เพื่อใช้แรงงานซึ่งรวมถึงพันธนาการนี้ยังคงเป็นปัญหาสำคัญในไทย และการบังคับใช้แรงงานอย่างกว้างขวางในอุตสาหกรรมอาหารทะเลยังคงเป็นปัญหาอยู่ เจ้าพนักงานรัฐ นายจ้าง เจ้าของกิจการ นายหน้าและสำนักงานจัดหางานที่สมรู้ร่วมคิดค้ามนุษย์ส่วนใหญ่ยังคงดำเนินกิจการต่อโดยไม่ต้องรับโทษ รัฐบาลไทยได้เริ่มดำเนินคดีที่เกี่ยวกับผู้ลี้ภัยชาวโรฮิงจาและบังกลาเทศที่ตกเป็นเหยื่อการกระทำทารุณ สหรัฐฯ ขอให้ทางการไทยติดตามผลการสอบสวน การดำเนินคดี และกระบวนการศาลยุติธรรมสำหรับคดีที่อยู่ในระหว่างดำเนินการอย่างซ้บช้ำและอยู่ในห้วงเวลาอันเหมาะสม ซึ่งรวมถึงคดีที่เจ้าพนักงานรัฐถูกกล่าวหาว่าสมรู้ร่วมคิดค้ามนุษย์ และขอให้รัฐบาลไทยใช้คดีที่ประสบความสำเร็จในปีที่ผ่านมาเป็นรากฐานในการระบุและสอบสวนคดีใหม่ด้านการบังคับใช้แรงงาน พันธนาการนี้และการค้ามนุษย์เพื่อธุรกิจทางเพศ

ฝ่ายบังคับใช้กฎหมาย เจ้าหน้าที่สังคมสงเคราะห์และภาคประชาสังคมของไทยร่วมมือกันระบุตัวบุคคลและให้ความช่วยเหลือผู้รอดชีวิตจากการค้ามนุษย์ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ อย่างไรก็ตาม หน่วยงานต่างๆ ทุกหน่วยจำเป็นต้องเพิ่มความพยายามร่วมมือดำเนินการที่มีประสิทธิผลมากขึ้น พร้อมร่วมมือกับภาคประชาสังคมเพื่อตรวจพบสิ่งบ่งชี้ต่างๆ ได้ดีขึ้น ว่ามีการค้ามนุษย์ ตลอดจนให้ความช่วยเหลือและสร้างเสริมความสามารถให้แก่ผู้รอดชีวิตจากการค้ามนุษย์ รายงานฉบับนี้เรียกร้องให้ไทยดำเนินการต่อไปในการปรับปรุงความคงเส้นคงวาของกระบวนการระบุตัวบุคคลผู้เป็นเหยื่อการค้ามนุษย์ การจัดลำดับความสำคัญของสิทธิ เสรีภาพและความปลอดภัยของเหยื่อการค้ามนุษย์ จนถึงการออกกฎระเบียบใหม่ๆ ในการให้สถานภาพทางกฎหมายและใบอนุญาตทำงานแก่เหยื่อการค้ามนุษย์ นอกจากนี้ เราขอให้รัฐบาลไทยดำเนินการตรวจสอบแนวทางปฏิบัติว่าด้วยการจัดหาแรงงานอย่างละเอียดและซ้บช้ำ พร้อมทั้งดำเนินการปรับปรุงแนวปฏิบัติดังกล่าวผ่านช่องทางทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการเพื่อประโยชน์ของแรงงานอพยพ

ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ประเทศไทยดำเนินมาตรการเกี่ยวกับกรณีข้าราชการสมรู้ร่วมคิดการค้ามนุษย์ ซึ่งได้แก่ การพิพากษาจำคุกข้าราชการสองคน แต่ปัญหาทุจริตและข้าราชการสมรู้ร่วมคิดยังคงเป็นอุปสรรคต่อความพยายามปราบปรามการค้ามนุษย์ โดยหลายๆ คดีที่ข้าราชการถูกกล่าวหาว่าสมรู้ร่วมคิดยังคงอยู่ในระหว่างการพิจารณา มีรายงานหลายฉบับกล่าวว่า ข้าราชการบางคนได้รับผลประโยชน์จากเงินสินบน และมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับการกรรโชกทรัพย์และขายผู้อพยพให้แก่ นายหน้า อันเป็นการเพิ่มสถานะอ่อนแอเปราะบางของผู้อพยพเหล่านี้ที่จะตกเป็นเหยื่อในธุรกิจทางเพศ แรงงานบังคับและพันธนาการนี้ประเทศไทยจัดตั้งแผนกคดีค้ามนุษย์ในศาลอาญาและสำนักงานคดีค้ามนุษย์ในสำนักงานอัยการสูงสุดซึ่งได้เริ่มดำเนินการพิจารณาคดีแล้ว สหรัฐฯ มีความยินดีและสนใจรับทราบผลการดำเนินงานของหน่วยงานที่จัดตั้งพิเศษเหล่านี้ซึ่งหน่วยงานทั้งสองยังสรรหาทรัพยากรและความเชี่ยวชาญเพิ่มขึ้นต่อไป ในบรรดาคดีค้ามนุษย์เพื่อธุรกิจทางเพศนั้น ความพยายามในการสอบสวนคดีเด็กและการจัดตั้งหน่วยเฉพาะกิจเพื่อดำเนินงานป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทางอินเทอร์เน็ตที่เกี่ยวข้องกับการละเมิดต่อเด็กและเยาวชนได้นำไปสู่การจับกุมนักค้ามนุษย์ทั้งชาวไทยและต่างชาติ

สหรัฐฯ จะยังขอเรียกร้องให้รัฐบาลไทยดำเนินการให้ก้าวหน้าอย่างเป็นรูปธรรมตามกรอบคำแนะนำในรายงานการค้ำมนุษย์ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๙ รัฐบาลสหรัฐฯ มุ่งมั่นที่จะร่วมทำงานอย่างใกล้ชิดกับรัฐบาลไทยและประชาชนชาวไทยในการแก้ไขปัญหาสำคัญนี้^๖

กรณีศึกษาคดีโรฮีนจา^๗

คดีมีข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เจ้าพนักงานตำรวจชั้นพิสุจน์ทราบพื้นที่เทือกเขาแก้ว ตำบลปาดังเบซาร์ อำเภอสาเดา จังหวัดสงขลา ซึ่งอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พบโรงเรือนก่อสร้างเป็นแคมป์ที่พัก แบ่งพื้นที่เป็นสัดส่วน พบศพคนต่างด้าว ๑ ศพ และนายตุตวนซา ชาวบังกลาเทศป่วยถูกทิ้งไว้ ๑ ราย จึงเข้าช่วยเหลือนำตัวลงมารักษาพยาบาล ต่อมาวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เจ้าพนักงานหลายหน่วยงานร่วมกันขึ้นตรวจพิสุจน์ในพื้นที่นั้น พบศพที่ถูกฝังไว้และขุดขึ้นมาได้ จำนวน ๒๖ ศพ จึงมีการสืบสวนหาตัวผู้เกี่ยวข้อง (ซึ่งเจ้าพนักงานควบคุมบุคคลต่างด้าวไว้ได้จำนวนหนึ่ง จากการสัมภาษณ์ซักถามได้ความว่า ในช่วงวันและเวลาเกิดเหตุตามฟ้อง มีกลุ่มบุคคลหลอกลวงหรือบังคับนำบุคคลต่างด้าวซึ่งเป็นชาวโรฮีนจาและชาวบังกลาเทศรวมถึงผู้เสียหายทั้งแปดสิบในคดีนี้ จากประเทศเมียนมาและประเทศบังกลาเทศ พาเข้ามาในประเทศไทยทางเรือ ซึ่งภายในเรือมีผู้คุมที่มีอาวุธปืนหลายคนควบคุมและนับจำนวนไม่ให้บุคคลต่างด้าวดังกล่าวหลบหนี มีอาหารและน้ำดื่มให้เพียงเล็กน้อย สภาพความเป็นอยู่ภายในเรือแออัดเปียดเสียด เมื่อถึงฝั่งที่ประเทศไทยมีการขนส่งบุคคลต่างด้าวดังกล่าวต่อทางรถยนต์ ซึ่งมีสภาพแออัด และเดินเท้าอีกเป็นเวลานาน จากนั้นกลุ่มบุคคลดังกล่าวจะนำบุคคลต่างด้าวไปพักไว้ที่แคมป์บนเทือกเขาแก้ว เจ้าพนักงานตำรวจสืบสวนและมีการออกหมายจับผู้ร่วมกระทำผิดจำนวนมากรวมทั้งจำเลยทั้งหนึ่งร้อยสองในคดีนี้

ในข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งเป็นจำเลยสำคัญในคดีนี้คือพันตำรวจโทชาญ จำเลยที่ ๓๑ ร้อยตำรวจตรีราทอน จำเลยที่ ๓๓ พลโทมนัส จำเลยที่ ๕๔ และร้อยเอกวิสูตร จำเลยที่ ๙๐ กระทำผิดตามฟ้องหรือไม่ สำหรับจำเลยที่ ๓๑ นั้น โจทก์และโจทก์ร่วมที่ ๒ ถึงที่ ๔ มีพันตำรวจโทกิริติ ตรีวิษย์ พนักงานสอบสวน เบิกความประกอบคำให้การขึ้นสอบสวนของจำเลยที่ ๓๑ ตามคำให้การ เอกสารหมายเลข ๘๔๘ แผ่นที่ ๒๕๒ ถึง ๒๗๙ ว่าจำเลยที่ ๓๑ ให้การรับสารภาพขอความช่วยเหลือด้วยประการใดๆ แก่บุคคลต่างด้าวที่หลบหนีเข้ามาในราชอาณาจักรโดยผิดกฎหมาย ส่วนข้อหาอื่นให้การปฏิเสธ โดยให้การในรายละเอียดไว้ด้วยว่า จำเลยที่ ๓๑ รู้จักนางจันทรา บั้งชวด ตั้งแต่ครั้งรับราชการที่สถานีตำรวจภูธรทับปุด จังหวัดพังงา จำเลยที่ ๓๑ จะดูแลไม่ให้คนต่างด้าวที่อยู่ในเครือข่ายของนางจันทราถูกจับกุม โดยนางจันทราโอนเงินเข้าบัญชี จำเลยที่ ๓๑ เดือนละ ๓,๐๐๐ บาท เรื่อยมาจนปี ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๓๑ ได้ใช้ตำแหน่งประกันตัวผู้ต้องหาที่เป็นคนขับรถในเครือข่ายของนางจันทรา ได้รับค่าตอบแทน ๒๐,๐๐๐ บาท ต่อมาเดือนธันวาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๓๑ ใช้ตำแหน่งประกันตัวผู้ต้องหาในเครือข่ายนางจันทราอีกครั้งหนึ่ง นางจันทราโอนเงินให้ ๒๐,๐๐๐ บาท ๔๐,๐๐๐ บาท ๖๐,๐๐๐ บาท และ ๑๐๐,๐๐๐ บาท บ้างโดยตลอดมา อีกทั้งเมื่อสอบถามจำเลยที่ ๓๑ ถึงบุคคลในเครือข่ายของนางจันทรา จำเลยที่ ๓๑ ให้การว่ารู้จักจำเลยที่ ๓๐ เป็นเจ้าของรถยนต์บรรทุกคนต่างด้าวที่ใช้กระทำความผิด ซึ่งจำเลยที่ ๓๑ เคยไปติดต่อบรรทุกคนให้ นอกจากนี้จำเลยที่ ๓๑ ยังยืนยันภาพถ่ายจำเลยที่ ๓๓ ว่าไม่รู้จักเป็นการส่วนตัว ทราบข้อมูลเพียงว่าจำเลยที่ ๓๓ เป็นเจ้าพนักงานตำรวจพื้นที่จังหวัดระนอง มีชื่อเสียงในวงการขนแรงงานชาวโรฮีนจาในพื้นที่จังหวัดระนอง ซึ่งจำเลยที่ ๓๑

^๖ <http://prachatai.com/journal/๒๐๑๖/๐๖/๖๖๖๒๔>

^๗ คำพิพากษาศาลอาญา คดีหมายเลขดำที่ คม.๒๗/๒๕๕๘ คดีหมายเลขแดงที่ คม.๓๓/๒๕๖๐ หน้า ๑๓๓-๑๓๔,๓๗๕-๔๐๒,๕๒๙-๕๓๐

ให้การทันทีในวันที่ถูกจับกุม มีข้อเท็จจริงรายละเอียดชัดเจนต่อเนื่องกันเป็นลำดับ ถึงเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก โดยสามารถให้ข้อมูลระบุรายละเอียดเกี่ยวกับวัน เวลา สถานที่ และบุคคลอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ คำให้การดังกล่าวมีเหตุผล เป็นกลาง ไม่มีปัจจัยภายนอกแทรกซ้อนกดดันให้ต้องใคร่ครวญปรับแต่งคำให้การให้ผิดเพี้ยนไปจากความจริง อีกทั้งคำให้การของจำเลยที่ ๓๑ ดังกล่าวเป็นไปในทางที่เป็นผลเสียแก่ตัวจำเลยที่ ๓๑ เอง ซึ่งจำเลยที่ ๓๑ เป็นนายตำรวจชั้นสัญญาบัตร ย่อมต้องตระหนักถึงข้อนี้เป็นอย่างดี หากไม่ใช่ความจริง จำเลยที่ ๓๑ คงไม่ให้การเช่นนั้น เพราะจะเป็นการปรักปรำตนเองให้ต้องรับโทษตามกฎหมาย กอปรกับข้อเท็จจริงตามที่จำเลยที่ ๓๑ ให้การไว้ นั้น มีข้อมูลในรายละเอียดปลีกย่อยมากมาย ยากที่พนักงานสอบสวนจะปั้นแต่งเรื่องราวขึ้นให้สมเหตุสมผลได้ น่าเชื่อว่าเป็นการให้การตรงตามความจริงด้วยความสมัครใจ เมื่อรับฟังอย่างระมัดระวังตามเหตุผลที่ได้มาวินิจฉัยมา คำให้การชั้นสอบสวนของจำเลยที่ ๓๑ มีความน่าเชื่อถือถึงแม้คำให้การชั้นสอบสวนของจำเลยที่ ๓๑ จะเป็นเพียงพยานบอกเล่ามีน้ำหนักน้อย ซึ่งศาลจะต้องรับฟังด้วยความระมัดระวัง และไม่ควรเชื่อพยานหลักฐานนั้น โดยลำพังเพื่อลงโทษจำเลย เว้นแต่จะมีเหตุผลอันหนักแน่น มีพฤติการณ์พิเศษแห่งคดี หรือมีพยานหลักฐานประกอบอื่นมาสนับสนุน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๒๖/๓, ๒๒๗/๑ ก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาประกอบคำเบิกความของพันตำรวจโทธนุศิลป์ ดวงแก้วงาม เจ้าพนักงานตำรวจตรวจคนเข้าเมือง พยานโจทก์ว่า เมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๕๖ พยานจับกุมนาย มอฮัมหมัด จำเลยที่ ๑๐๓ ในข้อหาให้การช่วยเหลือและให้ที่พำนักแก่คนต่างด้าวให้พ้นจากการจับกุม ที่สี่แยกควนลิ่ง ตำบลควนลิ่ง อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา พร้อมกลุ่มชาวโรฮีนจา ผู้ลักลอบเข้าเมืองอีก ๑๙ คน และยึดรถยนต์กระบะ ๑ คัน จำเลยที่ ๑๐๓ ให้การว่า ชาวโรฮีนจาเป็นกลุ่มคนของนางจันทร์หา ในกลุ่มจังหวัดระนอง กำลังจะส่งไปให้กลุ่มของนายพรรคพล เบ็ญล่าเต๊ะ ที่ตำบลปาดังเบซาร์ จำเลยที่ ๑๐๓ มีหน้าที่ขับรถบรรทุกชาวโรฮีนจาไปส่งยังปลายทาง ได้รับเงินค่าจ้างขับรถเที่ยวละ ๘,๐๐๐ บาท ต่อมาในช่วงบ่ายของวันเดียวกันจำเลยที่ ๓๑ มาติดต่อขอประกันตัวจำเลยที่ ๑๐๓ บุคคลในกลุ่มของนางจันทร์หา ประกอบด้วยจำเลยที่ ๓๐ ทำหน้าที่จัดหารถยนต์กระบะดัดแปลงสภาพเครื่องยนต์เพื่อรับชาวโรฮีนจาขนส่งไปยังปลายทาง จังหวัดสงขลา มีจำเลยที่ ๑๐๓ ทำหน้าที่ขับรถ นายพรรคพลทำหน้าที่ติดต่อนางจันทร์หาและควบคุมตัวชาวโรฮีนจาไปยังสงขลา จำเลยที่ ๓๑ เป็นผู้ทำหน้าที่ขับรถนำรถขบวนที่ขนส่งชาวโรฮีนจา จำเลยที่ ๓๓ เป็นเจ้าพนักงานตำรวจในพื้นที่จังหวัดระนอง ประสานงานกับฝ่ายที่จะมารับชาวโรฮีนจาเพื่อเคลื่อนย้ายกรณีที่มีการจับกุมคนต่างด้าว และการขนส่ง ซึ่งคำเบิกความของ พันตำรวจโทธนุศิลป์สอดคล้องกับที่ร้อยตำรวจเอกสรรเสริญ มุสิกศิริ พนักงานสอบสวนในคดีดังกล่าวเบิกความว่า เมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๖ เวลา ๑๓.๕๐ นาฬิกา ขณะปฏิบัติหน้าที่พนักงานสอบสวนเวรอยู่ที่สถานีตำรวจภูธรหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา พันตำรวจโทธนุศิลป์ สารวัตรตรวจคนเข้าเมืองกับพวก ร่วมกันจับกุมจำเลยที่ ๑๐๓ พร้อมผู้หลบหนี เข้าเมืองชาวเมียนมา ๑๙ คน พร้อมรถยนต์กระบะยี่ห้อโตโยต้า รุ่นวีโก้ ทะเบียนป้ายแดง และโทรศัพท์เคลื่อนที่ ๑ เครื่อง มาส่งให้พยาน โดยแจ้งข้อกล่าวหาจำเลยที่ ๑๐๓ ว่า ให้ความช่วยเหลือให้ที่พำนักแก่คนต่างด้าว ต่อมาช่วงเย็นของวันเดียวกัน จำเลยที่ ๓๑ มาติดต่อขอประกันตัวจำเลยที่ ๑๐๓ โดยใช้ตำแหน่งเป็นหลักประกัน จำเลยที่ ๓๑ ให้การว่าจำเลยที่ ๑๐๓ เป็นพรรคพวกกัน โดยจำเลยที่ ๓๑ ใช้หนังสือรับรองเงินเดือนและตำแหน่งจากต้นสังกัดเป็นหลักประกันในการยื่นขอประกันตัว ข้อเท็จจริงจึงฟังได้ว่า จำเลยที่ ๓๑ มาประกันตัวจำเลยที่ ๑๐๓ ซึ่งเป็นพวกเดียวกัน โดยใช้ตำแหน่งราชการเป็นหลักประกันจริง นอกจากนี้พันตำรวจเอกศักดิ์ มีแสง เบิกความว่า จำเลยที่ ๓๑ เคยเป็นผู้บังคับบัญชาของพยาน จำเลยที่ ๓๑ เคยโทรศัพท์สอบถามพยานว่า พยานรู้จักผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรเขาชัยสนหรือไม่ เนื่องจากมีเหตุการณ์จับกุมรถบรรทุกแรงงานคนคนต่างด้าวของพรรคพวกของจำเลยที่ ๓๑ คือ นางจันทร์หา ชาวจังหวัดระนอง ทำนองจะขอความช่วยเหลือ คำเบิกความพยานโจทก์ปากดังกล่าวยังเจือสมกับข้อมูลรายการโอนเงินของพันตำรวจเอกเชิดพงษ์ ชิวปรีชา ตามเอกสารหมายเลข จ.๑๔๐๘ แผ่นที่ ๙

พบรายการโอนเงินจากบัญชี นายชินพงษ์จำเลยที่ ๔๒ เข้าบัญชีชื่อ “ชาญ อุ่ทอง” จำเลยที่ ๓๑ เลขที่บัญชี ๕๕๖๒๒๓๒๔๑๐ หลายครั้ง รวม ๙๐,๐๐๐ บาท และยังพบรายการโอนเงินจากบัญชีเลขที่ ๕๔๘๐๐๘๔๗๗๐ ของนายภูษณ จำเลยที่ ๘๓ ไปยังบัญชีของจำเลยที่ ๓๑ เลขที่ ๕๕๖๒๒๓๒๔๑๐ หลายครั้ง รวม ๔๕๐,๐๐๐ บาท ซึ่งก็ปรากฏข้อมูลว่า จำเลยที่ ๔๒ เป็นลูกน้องของนางจันทร์ และจำเลยที่ ๘๓ เป็นบุตรบุญธรรมของนางจันทร์ ซึ่งเป็นบุคคลที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับนางจันทร์ผู้มีบทบาทสำคัญในขบวนการและเมื่อได้พิเคราะห์ข้อมูลการใช้โทรศัพท์ของจำเลยที่ ๓๑ ตามบัญชีประกอบผังความเชื่อมโยงของบุคคลและหมายเลขโทรศัพท์ที่เกี่ยวข้อง เอกสารหมาย จ.๑๕๑๘ แผ่นที่ ๑๗ ซึ่งนายพลภก เกิดเทพ เจ้าพนักงานกรมสอบสวนคดีพิเศษ พยานโจทก์เบิกความอธิบายว่า ได้ตรวจสอบพบข้อมูลว่าจำเลยที่ ๓๑ ใช้หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๔๘๔๙ ๑๙๙๙ ติดต่อกับจำเลยที่ ๖๗ ที่หมายเลขโทรศัพท์ ๐๘ ๑๘๙๒ ๓๑๑๕ จำนวน ๑ ครั้ง ในวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ซึ่งอยู่ในช่วงเวลาเกิดเหตุของคดี อีกทั้งจำเลยที่ ๖๗ เป็นบุคคลสำคัญในขบวนการและมีความสัมพันธ์เป็นน้องชายของนางจันทร์ พยานโจทก์เหล่านี้เป็นเจ้าพนักงานของรัฐ โดยเฉพาะพันตำรวจเอกศักดิ์สิทธิ์ เคยเป็นผู้บังคับบัญชาของจำเลยที่ ๓๑ ล้วนต่างไม่มีสาเหตุกับจำเลยที่ ๓๑ มาก่อน ไม่มีเหตุให้ต้องระแวงสงสัยว่าจะกลั่นแกล้งปั้นแต่งข้อความมาปรักปรำจำเลยที่ ๓๑ ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานตำรวจด้วยกันให้ต้องรับโทษ เชื่อว่าพยานเหล่านี้เบิกความไปตามความจริง ข้อเท็จจริงสำหรับจำเลยที่ ๓๑ จึงรับฟังได้ว่า พันตำรวจโทชาญ จำเลยที่ ๓๑ เป็นเจ้าพนักงานตำรวจซึ่งคอยช่วยดูแลการขนส่งชาวโรฮีนจาของนางจันทร์ไม่ให้บุคคลในขบวนการถูกจับกุม โดยได้รับคำตอบแทนจากนางจันทร์ ส่วนที่จำเลยที่ ๓๑ นำสืบต่อสืบว่า ในชั้นสอบสวนที่ได้ให้การรับสารภาพว่า รับและให้ที่พักแก่คนต่างด้าวเพื่อซ่อนเร้นให้พ้นการจับกุม เพราะต้องการให้พนักงานสอบสวนแยกฟ้องตน และสามารถขอประกันตัวออกมาสู่คดีได้ ประกอบกับอยู่ในภาวะเครียดต้องการให้คดีเสร็จไปโดยเร็ว นั้น เห็นว่า จำเลยที่ ๓๑ เป็นถึงนายตำรวจชั้นสัญญาบัตร ย่อมต้องรู้ขั้นตอนการดำเนินคดีอาญาเป็นอย่างดีว่า การให้การไปอย่างไรข้อเท็จจริงนั้นอาจถูกใช้เป็นพยานหลักฐานเพื่อยืนยันความผิดของตนในชั้นพิจารณาได้ ทั้งการให้การในข้อเท็จจริงที่เป็นรายละเอียดของบุคคลที่เกี่ยวข้องด้วยนั้นเป็นความรู้เฉพาะตน ยากที่พนักงานสอบสวนจะปั้นแต่งข้อความมาใส่ร้ายจำเลยที่ ๓๑ ที่เป็นนายตำรวจด้วยกันได้ ส่วนที่จำเลยที่ ๓๑ นำสืบต่อสืบว่าไปใช้ตำแหน่งประกันตัวจำเลยที่ ๑๐๓ ในคดีนำพาคนต่างด้าวของสถานีตำรวจภูธรหาดใหญ่เนื่องจากได้รับการร้องขอจากสายข่าวของกรมสอบสวนคดีพิเศษที่ต้องการใช้จำเลยที่ ๑๐๓ เป็นสายลับนั้น ก็ไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ ๓๑ ได้ให้การเช่นนี้ไว้ต่อพนักงานสอบสวน หรือนำนายวิภูษิต สุคนธ์พัฒนบุตร ไปให้การเป็นพยานของตนในชั้นสอบสวน ทั้งนายวิภูษิต พยานจำเลยที่ ๓๑ ซึ่งเบิกความว่าทำธุรกิจรีสอร์ทในจังหวัดระนอง และทำงานเป็นแหล่งข่าวจะสืบข่าวเรื่องแรงงานต่างด้าว แต่กลับไม่รู้จักนางจันทร์ หรือเจ๊อ ซึ่งก็เป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญในการรับขนแรงงานต่างด้าวในพื้นที่จังหวัดระนอง จนถูกเจ้าหน้าที่ทหารเชิญไปรับทัศนคติ จึงเป็นข้อพิรุธที่ทำให้พยานปากนี้มีน้ำหนักน้อยขาดความน่าเชื่อถือ และที่จำเลยที่ ๓๑ นำสืบต่อสืบว่าเงินที่โอนเข้าบัญชีตนเป็นเงินค่าที่ดินและค่าถมที่ดินที่นางจันทร์ซึ่งไปจากตนนั้น เห็นว่า แม้รายการโอนเงินดังกล่าวจากนางจันทร์เป็นการขายที่ดิน แต่ยังไม่ปรากฏว่า นอกจากเงินจำนวนดังกล่าวแล้วยังมีเงินอื่นที่นางจันทร์จ่ายให้แก่จำเลยที่ ๓๑ บางครั้งเป็นเงินสดผ่านบุคคล หรือบัญชีของผู้อื่น เช่นนี้ยังเป็นข้อสนับสนุนว่า จำเลยที่ ๓๑ มีความสนิทสนมกับนางจันทร์และทำงานเกี่ยวเนื่องสนับสนุนอำนวยความสะดวกให้นางจันทร์ พยานหลักฐานของจำเลยที่ ๓๑ ดังกล่าว ไม่สามารถหักล้างพยานหลักฐานของโจทก์และโจทก์ร่วมที่ ๒ ถึงที่ ๔ ได้ข้อเท็จจริงจึงรับฟังปราศจากข้อสงสัยได้ว่า จำเลยที่ ๓๑ มีส่วนเกี่ยวข้องกับขบวนการค้ำมนุษย์ โดยทำหน้าที่คอยดูแลการขนส่งชาวโรฮีนจาของนางจันทร์ไม่ให้บุคคลในขบวนการถูกจับกุม และได้รับเงินผลประโยชน์ตอบแทนจากการต่อประสานงานและประกันตัวผู้ต้องหาให้พ้นหากเกิดกรณีถูกจับกุม

สำหรับจำเลยที่ ๓๓ โจทก์และโจทก์ร่วมที่ ๒ ถึงที่ ๔ มีพินัยกรรมโจทก์คู่คดี ดวงแก้วงาม เบิกความเป็นพยานประกอบบันทึกคำให้การ เอกสารหมาย จ.๑๓๕๒ แผ่นที่ ๒ ได้ความว่า จากการสืบสวนของพยาน ได้ข้อมูลว่าจำเลยที่ ๓๓ รับราชการตำรวจประจำสถานีตำรวจภูธรจังหวัดระนอง ทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานเมื่อเรือที่ชนคนต่างตัวชาวโรฮีนจามาถึงและลอยลำอยู่ในทะเลนอกชายฝั่งจังหวัดระนองแล้ว จำเลยที่ ๓๓ จะประสานว่าจะให้เรือเล็กทยอยไปรับชาวโรฮีนจาจากเรือใหญ่มาไว้ที่จุดหนึ่ง จากนั้นจำเลยที่ ๓๓ จะประสานกับฝ่ายที่จะมารับชาวโรฮีนจาเพื่อเคลื่อนย้ายต่อไปจนถึงปลายทาง จำเลยที่ ๓๓ ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่หมายเลข ๐๘ ๙๗๓๑ ๔๐๐๙ ซึ่งพินัยกรรมเอกสารคดีดา เจริญกุล พยานโจทก์ผู้ตรวจสอบความเชื่อมโยงของหมายเลขโทรศัพท์เบิกความประกอบผังหมาย วจ.๒ ว่า ได้ตรวจสอบการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ของจำเลยที่ ๓๓ พบการติดต่อกับจำเลยที่ ๑๗ และพบความเชื่อมโยงกับจำเลยที่ ๒ ผ่านหมายเลขโทรศัพท์อื่น ๒ หมายเลข ซึ่งเมื่อตรวจสอบต่อไปพบว่า จำเลยที่ ๑๗ มีการติดต่อทางโทรศัพท์กับนายณัฐภัทร แสงทอง ทั้งจำเลยที่ ๑๗ เป็นเจ้าของเรือ และนายณัฐภัทรเป็นบุคคลสำคัญในการขนส่งชาวโรฮีนจา สอดคล้องกับบันทึกถ้อยคำของร้อยตรีวิรัช เรื่องจันทร์ ที่ให้ไว้ต่อนางสาวพัชรียา เหมวิรุฬห์ เจ้าพนักงานสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ตามเอกสารหมาย จ.๑๐๕๓ แผ่นที่ ๑ ถึง ๕ ที่ว่า จำเลยที่ ๓๓ เป็นหนึ่งในกลุ่มบุคคลต้องสงสัยในขบวนการค้ำมนุษย์ของจังหวัดระนอง และสอดคล้องกับคำให้การของพินัยกรรมโจทก์คู่คดี จำเลยที่ ๓๑ ที่ว่า จำเลยที่ ๓๓ เป็นเจ้าพนักงานตำรวจพื้นที่จังหวัดระนอง มีชื่อเสียงในการขนส่งชาวโรฮีนจาในพื้นที่จังหวัดระนอง ยิ่งไปกว่านั้นเมื่อพิจารณาประกอบกับคำเบิกความของพลตำรวจตรีดาวลอย เหมือนเดช พยานโจทก์ ที่ว่าตำรวจภูธรภาค ๘ ได้จัดคณะทำงานเพื่อรับผิดชอบสืบสวนหาข้อมูลของเครือข่ายขบวนการค้ำมนุษย์ ปรากฏข้อมูลตามรายงานการสืบสวนของตำรวจภูธรภาค ๘ เอกสารหมาย จ.๓๗ แผ่นที่ ๑๔๖ ถึง ๑๔๘ ว่า ก่อนหน้าจะทำการสืบสวนหาข้อมูล จำเลยที่ ๓๓ รับราชการตำรวจอยู่ในพื้นที่จังหวัดระนองมาเป็นระยะเวลาาน มีหน้าที่เกี่ยวกับการสืบสวน สามารถเข้าถึงบุคคลสำคัญในพื้นที่และกลุ่มขบวนการค้ำมนุษย์โรฮีนจาเกือบทุกขบวนการที่ประกอบธุรกิจผิดกฎหมายเป็นผู้ดำเนินการจัดเก็บผลประโยชน์จากธุรกิจผิดกฎหมาย รับเคลียร์เส้นทางสายระนอง - ชุมพร ให้กับทุกกลุ่ม จนกระทั่งกองบังคับการสืบสวนสอบสวนตำรวจภูธร ภาค ๘ มีคำสั่งที่ ๔๒/๒๕๕๘ ตามเอกสารหมาย จ.๓๗ แผ่นที่ ๑ และ ๒ มอบหมายให้พินัยกรรมโจทก์คู่คดี ทินยกอินทร์ รับผิดชอบหาข้อมูลรายละเอียด แสวงหาพยานหลักฐาน เพื่อพิสูจน์ทราบเครือข่าย รวมทั้งพฤติกรรมของบุคคลที่เกี่ยวข้องแล้วรายงานเสนอผู้บังคับบัญชาเพื่อเป็นพยานหลักฐานต่อไปของเครือข่ายจำเลยที่ ๓๓ จากการสืบสวนตามคำสั่งดังกล่าว ปรากฏข้อมูลว่าจำเลยที่ ๓๓ มีส่วนเกี่ยวข้องกับกลุ่มขบวนการในเรื่องเกี่ยวกับการเรียกเก็บเงินค่าคุ้มครอง การรับทวงหนี้ โดยหากบุคคลในกลุ่มขบวนการค้ำมนุษย์เครือข่ายได้มีการติดค้างการชำระเงินต่อกัน จำเลยที่ ๓๓ จะทำหน้าที่รับดำเนินการทวงหนี้ให้ นอกจากนี้จากการตรวจสอบเส้นทางการเงิน พบว่า เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ บัญชีธนาคารกสิกรไทย เลขที่ ๒๓๒๒๓๕๒๓๓๙ ของจำเลยที่ ๓๓ ได้รับโอนเงินจากบัญชีธนาคารกสิกรไทย เลขที่ ๒๓๒๒๑๖๗๖๗๑ ของนายชาญณรงค์ พรหมนุช ผู้ต้องหาหมายจับ จำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งบัญชีธนาคารของนายชาญณรงค์ ดังกล่าวเป็นบัญชีที่ใช้ในการโอนเงินและรับโอนเงินเกี่ยวกับการค้ำมนุษย์ โดยนายชาญณรงค์ ใช้บัญชีนี้โอนเงินให้นายสุนันท์ หรือโกมิตร แสงทอง หลายครั้ง ตามบันทึกคำให้การชั้นสอบสวน เอกสารหมาย จ.๓๗ แผ่นที่ ๙๔ ถึง ๙๖ และแผ่นที่ ๙๙ ถึง ๑๐๐ แผ่นผังเส้นทางการเงินเครือข่ายตำรวจ เอกสารหมาย จ.๓๗ แผ่นที่ ๑๐๖ นอกจากนี้ยังปรากฏข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเส้นทางการเงินของจำเลยที่ ๓๓ จากคำเบิกความของพินัยกรรมโจทก์คู่คดี ชิวปรีชา ว่าพบรายการโอนเงินจากบัญชีเลขที่ ๒๓๒๒๓๕๒๓๓๙ ของจำเลยที่ ๓๓ เข้าบัญชีของจำเลยที่ ๘๑ เลขที่ ๔๕๘๐๑๕๖๓๙๖ รวม ๔ ครั้ง ตามคำขอเปิดบัญชี จ.๗๒๙ ประกอบผังความเชื่อมโยงโทรศัพท์ จ.๑๐๖๓ แผ่นที่ ๓ และพบรายการโอนเงินจากบัญชีของจำเลยที่ ๙๒ เลขที่

๒๓๒๒๔๑๖๐๔๓ ไปยังบัญชีจำเลยที่ ๓๓ หลายครั้ง ตามเอกสารหมาย จ.๑๔๐๘ แผ่นที่ ๙ ข้อมูลเส้นทางการเงินของจำเลยที่ ๓๓ นี้ โจทก์ยังมีนางสาวพัชรียา เหมวิรุฬห์ เจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน เบิกความสนับสนุนด้วยว่า เมื่อตรวจสอบรายงานธุรกรรมของจำเลยที่ ๓๓ พบว่าจำเลยที่ ๓๓ เป็นเจ้าพนักงานตำรวจ มีเงินได้ต่อเดือนน้อยกว่า ๓๐,๐๐๐ บาท แต่พบรายการถอนเงินจากบัญชีธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) ๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท และพบการโอนเงินจากบัญชีธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๒๙๑๐๗๒๗๙๘๗ ของจำเลยที่ ๓๓ ไปยังบัญชีธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) เลขที่ ๕๘๔๐๑๕๓๓๙๖ ของจำเลยที่ ๘๑ จำนวน ๗๐๐,๐๐๐ บาท ทั้งพบรายการโอนเงิน ๓,๘๐๐,๐๐๐ บาท จากบัญชีธนาคารกรุงไทย เลขที่ ๘๐๖๖๐๕๐๕๑๘ ของจำเลยที่ ๓๓ โดยไม่ระบุบัญชีปลายทาง และมีการโอนเงินออกจากบัญชีออกจากบัญชีธนาคารกรุงไทย เลขที่ ๘๐๖๑๖๓๓๘๔๑ จำนวน ๑,๓๐๐,๐๐๐ บาท โดยไม่ระบุบัญชีปลายทาง และมีการจดทะเบียนจำนองกับธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ในวงเงิน ๙,๑๘๗,๐๕๐ บาท ด้วย นอกจากนี้รายงานการโอนเงินของธนาคารกรุงไทยยังพบว่า มีรายการโอนเงินจากนายนิมิต ต้นทะอินทร์ บิดาของผู้ต้องหาในคดีค้ำมนุษย์ของสถานีตำรวจภูธรหัวไทร บัญชีเลขที่ ๘๐๖๑๕๗๙๐๖๕ เข้าบัญชีจำเลยที่ ๓๓ เลขที่ ๘๐๖๖๐๕๐๕๑๘ จำนวน ๓ ครั้ง เป็นเงิน ๙๐๐,๐๐๐ บาท ๘๕๐,๐๐๐ บาท และ ๖๖๔,๐๐๐ บาท ตามลำดับ และยังพบรายการโอนเงินจากบัญชีของนายนิมิตดังกล่าวเข้าบัญชีเลขที่ ๘๐๖๑๖๓๓๘๔๑ ของจำเลยที่ ๓๓ อีก ๑ ครั้ง จำนวน ๒๓๕,๐๐๐ บาท กอปรกับร้อยโทสมบัติ ทองจันทร์ พยานโจทก์ยังเบิกความประกอบคำให้การชั้นสอบสวน เอกสารหมาย จ.๑๓๙๔ ด้วยว่า จำเลยที่ ๓๓ เป็นหนึ่งในกลุ่มบุคคลที่ถูกเรียกไปปรับทัศนคติ ซึ่งสอดคล้องกับที่จำเลยที่ ๕๔ ได้ให้การในชั้นสอบสวนไว้ว่า ในช่วงที่จำเลยที่ ๕๔ ดำรงตำแหน่ง ผู้อำนวยการกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร ภาค ๔ ส่วนแยก ๑ ได้เคยเรียกตัวจำเลยที่ ๓๓ มาพบ ๒ - ๓ ครั้ง เนื่องจากมีชาวบ้านมาร้องเรียนว่า จำเลยที่ ๓๓ ทำตัวเป็นผู้มีอิทธิพลกลั่นแกล้งชาวบ้านอีกทั้งหลังจากจำเลยที่ ๓๓ ถูกเรียกมาตักเตือนแล้วนั้น ก็ยังมีข่าวว่า ไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม เห็นว่า พยานโจทก์แต่ละปากต่างเป็นเจ้าพนักงานตำรวจ ต่างไม่มีสาเหตุกับจำเลยที่ ๓๓ มาก่อน ไม่มีเหตุผลให้ต้องระวางสงสัยว่าจะกลั่นแกล้งหรือปรักปรำจำเลยที่ ๓๓ ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานตำรวจด้วยกันให้ต้องรับโทษตามกฎหมาย เมื่อพยานแต่ละปากซึ่งต่างมีส่วนรับผิดชอบงานในหน้าที่แตกต่างกันไป แต่กลับเบิกความให้ข้อเท็จจริงสำหรับพฤติกรรมของจำเลยที่ ๓๓ ไปในทางเดียวกัน โดยเฉพาะพันตำรวจโทธนุศิลป์ และพันตำรวจตรีธวัช วัฒนวิทย์ ที่ต่างรับผิดชอบสืบสวนเชิงลึกจนได้ข้อมูลและรายละเอียดเกี่ยวกับพฤติกรรมของจำเลยที่ ๓๓ เกี่ยวกับการค้ำมนุษย์ชาวโรฮีนจาทำนองว่า จำเลยที่ ๓๓ เป็นเจ้าพนักงานตำรวจทำหน้าที่ประสานงานการขนส่งชาวโรฮีนจา เมื่อพิเคราะห์ประกอบกับข้อมูลเส้นทางการเงินของจำเลยที่ ๓๓ ซึ่งพบรายการโอนเงินแต่ละครั้งเป็นจำนวนมากเกินกว่าฐานะของจำเลยที่ ๓๓ ซึ่งเป็นเพียงเจ้าพนักงานตำรวจ มีเงินได้ต่อเดือนน้อยกว่า ๓๐,๐๐๐ บาท และบุคคลที่เกี่ยวข้องในเส้นทางการเงินของจำเลยที่ ๓๓ นั้น ต่างเกี่ยวข้องเป็นบุคคลที่อยู่ในขบวนการค้ำมนุษย์ จึงน่าเชื่อว่าจำนวนเงินที่จำเลยที่ ๓๓ เกี่ยวข้องในการทำธุรกรรมแต่ละครั้งนั้น เป็นเงินที่ได้มาจากขบวนการค้ำมนุษย์ชาวโรฮีนจา ข้อเท็จจริงสำหรับจำเลยที่ ๓๓ จึงรับฟังได้ว่า จำเลยที่ ๓๓ เป็นเจ้าพนักงานตำรวจคอยอำนวยความสะดวกในการดูแลเส้นทางการขนส่งชาวโรฮีนจา ส่วนที่จำเลยที่ ๓๓ นำสืบว่าเป็นนายหน้าค้ำน้ำมันและลูกค้าในประเทศมาเลเซียโอนเงินผ่านบัญชีนายพรคพลโดยที่จำเลยที่ ๓๓ ระบุว่าบุคคลดังกล่าวมาก่อนนั้นก็เป็นการกล่าวอ้างที่เลื่อนลอย จำเลยที่ ๓๓ มิได้นำหลักฐานการซื้อขายน้ำมันครวดังกล่าวมาแสดงให้เห็นแจ้งชัด มีแต่เพียงสัญญาซื้อขายน้ำมัน เอกสารหมาย ล.๑๐๘ ซึ่งยังมีได้ซื้อขายกันจริง ทั้งที่หากการโอนเงินจากบัญชีนายพรคพลมาเข้าบัญชีจำเลยที่ ๓๓ เป็นการโอนเงินค้ำน้ำมันจากผู้ค้าชาวมาเลเซียซึ่งเป็นการขายสินค้าระหว่างประเทศที่ย่อมต้องมีหลักฐานเป็นลายลักษณ์อักษรที่แจ้งชัด แต่จำเลยที่ ๓๓ กลับมิได้นำมาแสดง ส่วนรายการโอนเงินจากบัญชีจากบัญชีจำเลยที่ ๓๓ ไปเข้าบัญชีจำเลยที่ ๘๑ ที่อ้างว่า

ทำงานรับจ้างทวงหนี้ให้จำเลยที่ ๘๑ นั้นเห็นว่าหากลูกหนี้ของจำเลยที่ ๘๑ ซึ่งจำเลยที่ ๓๓ ไปทวงเงินให้จะชำระหนี้ก็ย่อมต้องโอนเงินเข้าบัญชีจำเลยที่ ๘๑ ซึ่งเป็นเจ้าหนี้โดยตรงมากกว่าจะโอนเข้าบัญชีจำเลยที่ ๓๓ ซึ่งเป็นคนนอกก่อนซึ่งไม่สมเหตุสมผลกัน ทั้งจำเลยที่ ๓๓ ก็มีได้แสดงหลักฐานการกู้ยืมเงินที่ว่านั้นต่อศาลเพื่อประกอบข้อต่อสู้ของตน ทำให้พยานหลักฐานของจำเลยที่ ๓๓ ดังกล่าวเลื่อนลอย ขาดเหตุผลไม่มีน้ำหนักรับฟังหักล้างพยานหลักฐานของโจทก์ได้ ข้อเท็จจริงจึงรับฟังได้โดยปราศจากข้อสงสัยว่า จำเลยที่ ๓๓ มีส่วนเกี่ยวข้องในขบวนการค้ำมนุษย์ ทำหน้าที่คอยดูแลประสานงานในการขนส่งชาวโรฮีนจาเพื่อเคลื่อนย้ายไปจนถึงปลายทาง

สำหรับจำเลยที่ ๕๔ และจำเลยที่ ๙๐ นั้น โจทก์และโจทก์ร่วมที่ ๒ ถึงที่ ๔ มีผลตำรวจตรีดาวลอย เหมือนเดช เบิกความว่าในช่วงปลายปี ๒๕๕๗ พยานดำรงตำแหน่งผู้บังคับการสืบสวนสอบสวนตำรวจภูธรภาค ๘ ได้รับคำสั่งจากผู้บังคับบัญชาตำรวจภูธรภาค ๘ ให้ตรวจสอบและเร่งรัดป้องกันและปราบปรามการกระทำผิดเกี่ยวกับการค้ำมนุษย์ในเขตพื้นที่ พยานจึงรวบรวมข้อมูลการทำความผิดในเขตพื้นที่ในช่วงเวลานั้น พบว่ามีการทำความผิดฐานนำพาบุคคลต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักรหลายคดีที่จับกุมผู้ต้องหาได้พร้อมแรงงานต่างด้าวจำนวนมาก อาจมีลักษณะเป็นการค้ำมนุษย์ ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๘ จึงแต่งตั้งพยานเป็นหัวหน้าชุดพนักงานสืบสวนมีการสอบปากคำผู้ต้องหาและคนต่างด้าวหลายราย และขณะนั้นได้รับการประสานข้อมูลจากตำรวจภูธรภาค ๙ ซึ่งมีเหตุฆาตกรรม ๒ คดี เชื่อว่าผู้ตายมีส่วนเกี่ยวข้องกับขบวนการประโยชน์เรื่องการค้ำมนุษย์นอกจากนี้ยังพบข้อมูลการทำความผิดฐานเรียกค่าไถ่ฉ้อโกง ซึ่งมีผู้เสียหายเป็นคนต่างด้าวชาวโรฮีนจา จึงมีการรวบรวมข้อมูลจนทราบว่ามีการค้ำมนุษย์ชาวโรฮีนจามาคนต่างด้าวชาวโรฮีนจาจากประเทศเมียนมาและประเทศบังกลาเทศมาขึ้นฝั่งที่จังหวัดระนอง จังหวัดพังงา ก่อนที่จะลำเลียงต่อไปพัทลุงที่จังหวัดสงขลา เพื่อเตรียมส่งต่อให้กลุ่มนักธุรกิจที่ประเทศมาเลเซีย หลังจากนั้นมีการขอหมายค้นเพื่อตรวจค้นบ้านของนายวราคมหรือโกเมิน โมฬี บ้านของนายณัฐภัทรหรือโกเมิก แสงทอง และบ้านของจำเลยที่ ๑๐๐ ซึ่งมีข้อมูลว่าเป็นผู้กระทำความผิด โดยให้พันตำรวจเอกอาคมสายสมัย เป็นหัวหน้าเจ้าพนักงานในการตรวจค้น ผลการตรวจค้นพบหลักฐานการโอนเงินเข้าบัญชีธนาคารของจำเลยที่ ๕๔ ในบ้านของนายณัฐภัทรและนายวราคมตามบันทึกการตรวจค้นเอกสารหมาย จ.๕๔ และพันโทดำรงค์ ไชยแก้ว เบิกความว่า เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ เวลาประมาณ ๑๐ นาฬิกา ขณะพยานปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างานบริหารบุคคลในพื้นที่จังหวัดระนอง จำเลยที่ ๕๔ ซึ่งเป็นผู้อำนวยการ กอ.รมน.ภาค ๔ ส่วนแยก ๑ ขณะนั้น ได้เรียกกำลังพลที่อยู่ในส่วนเข้าประชุมและแจ้งให้ทราบว่า เจ้าพนักงานตำรวจตระเวนชายแดนกองร้อย ๔๓๐๓ ควบคุมตัวผู้หลบหนีเข้าเมืองชาวโรฮีนจาได้ ๒๖๕ คน ให้จัดเจ้าหน้าที่ไปรับชาวโรฮีนจาดังกล่าวมาเพื่อดำเนินการปฏิเสธการเข้าเมืองหรือผลักดัน ให้พยานรับผิดชอบเป็นหัวหน้าชุดในการเดินทางไปรับตัวชาวโรฮีนจาที่กองร้อยตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๔๓๗ ในอำเภอสำเคา จังหวัดสงขลา ให้สืบเอก ประพิง สุขะโก ทำหน้าที่ดูแลเรือและจัดเตรียมเรือในการเดินทาง และให้จำเลยที่ ๙๐ มีหน้าที่เตรียมหาเรือพร้อมเสบียงอาหารเพื่อผลักดันชาวโรฮีนจาออกนอกประเทศ พยานกับพวกออกเดินทางถึงกองร้อยตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๔๓๗ ตำบลสะเดา อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา ในเวลาประมาณ ๑๙ นาฬิกา แล้วพยานรายงานตัวต่อผู้บังคับกองร้อยว่าเป็นผู้แทนจากกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน ภาค ๔ ส่วนแยก ๑ ได้รับมอบหมายจากจำเลยที่ ๕๔ ให้มารับชาวโรฮีนจา ๒๖๕ คน ตามที่มีการประสานงานไว้ จากนั้นมีการตรวจนับคนต่างด้าวชาวโรฮีนจา ๒๖๕ คน ขึ้นรถที่เตรียมไว้โดยได้รับความร่วมมืออย่างดีจากเจ้าหน้าที่ในกองร้อยตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๔๓๗ และมีการทำบันทึกส่งมอบคนเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ ต่อมาพยานนำชาวโรฮีนจาดังกล่าว ขึ้นรถบรรทุกหกล้อกลับมาดำเนินการผลักดันที่ทำเรือท่าฉางหรือท่าเรือต้นสนซึ่งเป็นที่ทำเรือของทางราชการที่ใช้เดินทางไปเกาะพยามในจังหวัดระนอง เมื่อพยานกับพวกมาถึงท่าเรือดังกล่าวได้ส่ง

มอบชาวโรฮีนจา ๒๖๕ คน ให้กับสลิปเอกประพิง กับร้อยเอกสันทัต เพชรน้อย ซึ่งมีหน้าที่ขับเรือดำเนินการต่อไป โดยพันตำรวจโทวีระศักดิ์ พันธวงศ์ ผู้บังคับกองร้อยตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๔๓๗ ในขณะนั้นก็เบิกความสอดคล้องกับพันโทดำรงว่าในขณะที่จำเลยที่ ๕๔ โทรศัพท์มาหาพยานเพื่อขอให้ส่งมอบชาวโรฮีนจา ๒๖๕ คน ที่กองร้อยตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๔๓๗ ควบคุมตัวไว้ไปผลักดันตามนโยบายของสภาความมั่นคงแห่งชาติ พยานปรึกษากับผู้บังคับบัญชาแล้วจึงตอบตกลงส่งมอบชาวโรฮีนจาดังกล่าวให้ จากนั้นพันโทดำรงก็มารายงานตัวกับพยานเพื่อขอรับชาวโรฮีนจาซึ่งถูกควบคุมตัวไว้ไปผลักดันตามคำสั่งของจำเลยที่ ๕๔ โดยพยานจัดทำบันทึกการส่งมอบเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ด้วย เห็นว่า พยานดังกล่าวเบิกความสอดคล้องกันโดยจำเลยที่ ๕๔ เบิกความยอมรับในทำนองเดียวกันเจือสมกับพยานโจทก์และโจทก์ร่วมที่ ๒ ถึงที่ ๔ ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ในช่วงปี ๒๕๕๔ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๕๔ ปฏิบัติราชการอยู่ในค่ายรัตนรังสรรค์ จังหวัดระนอง ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการรักษาความมั่นคงภายในภาค ๔ ส่วนแยก ๑ มีหน้าที่รับผิดชอบในการปฏิเสธการเข้าเมืองหรือผลักดันคนต่างด้าวชาวโรฮีนจา ซึ่งจะต้องนำชาวโรฮีนจาซึ่งพบในเขตประเทศไทยขึ้นเรือส่งออกไปในเขตน่านน้ำสากลเนื่องจากไม่สามารถส่งกลับประเทศต้นทางได้ เพราะทั้งประเทศบังกลาเทศและประเทศเมียนมาซึ่งเป็นประเทศต้นทางไม่ยอมรับว่าคนเหล่านี้เป็นคนชาติของตน และเมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๕ จำเลยที่ ๕๔ เคยสั่งการให้พันโทดำรงไปรับคนต่างด้าวชาวโรฮีนจา ๒๖๕ คน จากกองร้อยตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๔๓๗ เพื่อนำมาดำเนินการผลักดันโดยไม่ส่งให้พนักงานสอบสวนดำเนินคดีก่อน แม้สลิปเอกประพิงกับพันโทดำรงจะเบิกความยืนยันว่า ชาวโรฮีนจา ๒๖๕ คน ที่รับตัวมาดังกล่าวได้ดำเนินการผลักดันออกนอกประเทศไทยทั้งหมด แต่ได้รับความจากนายนูรูเปาเซอ และนายไซตูอุซอณ ผู้เสียหายเบิกความว่า พยานทั้งสองเดินทางออกจากประเทศเมียนมาในช่วงต้นปี ๒๕๕๘ เมื่อมาขึ้นฝั่งที่ประเทศไทยเคยถูกเจ้าพนักงานตำรวจควบคุมตัวไว้และถูกพาไปขึ้นเรือที่ทำเรือในจังหวัดระนอง ก่อนพามาขึ้นฝั่งอีกครั้งแล้วพามาควบคุมตัวไว้ในแคมป์บนเทือกเขาแก้ว นอกจากนี้นายอับลูรอมนัน นายมุฮัมหมัด แซน นายคอวี รามอส นายบอซอามอส นายเยวาล์ท็อก นายนูมามอส นายบาบอสลีเลียต ผู้เสียหาย ได้ให้การไว้ในชั้นสอบสวนตามบันทึกคำให้การเอกสารหมายเลข จ.๑๓๐๔, จ.๑๓๑๒, จ.๑๓๒๕, จ.๑๓๒๖, จ.๑๓๒๘, จ.๑๓๓๐ และ จ.๑๓๓๑ ตามลำดับในทำนองเดียวกับนายนูรูเปาเซอ และนายไซตูอุซอณว่าหลังจากผู้เสียหายทั้งเจ็ดดังกล่าวขึ้นฝั่งที่ประเทศไทยครั้งแรก ต่างเคยถูกเจ้าพนักงานตำรวจควบคุมตัวไว้ ก่อนที่จะถูกพาขึ้นเรือออกไปนอกประเทศไทยแล้วถูกพากลับมาขึ้นฝั่งประเทศไทยใหม่ หลังจากนั้นจึงถูกพามาควบคุมตัวที่แคมป์บนเทือกเขาแก้ว แสดงให้เห็นว่าผู้เสียหายในคดีนี้บางส่วนเคยถูกเจ้าพนักงานตำรวจควบคุมตัวไว้ก่อน แล้วถูกพามาขึ้นเรือที่ทำเรือในจังหวัดระนองซึ่งมีลักษณะเป็นการใช้นโยบายผลักดันหรือปฏิเสธการเข้ามาตามหลัก SOP หรือแผนพิทักษ์อันดามัน ๑ แต่ผู้เสียหายดังกล่าวมิได้ถูกผลักดันออกไปนอกประเทศไทย กลับถูกพามาขึ้นฝั่งในประเทศไทยอีกครั้งหนึ่งก่อนที่จะพามาควบคุมตัวไว้ในแคมป์บนเทือกเขาแก้ว ดังนั้นเจ้าพนักงานของรัฐผู้มีส่วนในการดำเนินการผลักดันผู้เสียหายชาวโรฮีนจาย่อมต้องมีส่วนรู้เห็นอาศัยอำนาจหน้าที่ที่ต้องดำเนินการผลักดันชาวโรฮีนจาแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบเป็นเหตุให้ผู้เสียหายดังกล่าวกลับเข้ามาในประเทศไทยอีก จำเลยที่ ๕๔ เองก็เบิกความรับว่าในฐานะผู้อำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน ภาค ๔ ส่วนแยก ๑ เป็นผู้ มีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในการดำเนินการผลักดันชาวโรฮีนจา และปรากฏจากข้อมูลประวัติย่อของนายทหารสัญญาบัตรเอกสารหมายเลข จ.๙๕๒ ซึ่งระบุว่า จำเลยที่ ๕๔ ปฏิบัติราชการในตำแหน่งผู้อำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน ภาค ๔ ส่วนแยก ๑ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๕ และดำรงตำแหน่งเป็นผู้บังคับการจังหวัดทหารบกชุมพรตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ก่อนที่จะย้ายมาดำรงตำแหน่งเป็นผู้บัญชาการมณฑลทหารบกที่ ๔๒ ที่ค่ายเสนาณรงค์ จังหวัดสงขลา ในวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ แสดงให้เห็นว่า จำเลยที่ ๕๔ รับราชการอยู่ในตำแหน่งที่มีอำนาจรับผิดชอบโดยตรงในเขตพื้นที่จังหวัดระนองมาตั้งแต่ปี

๒๕๕๓ ถึงปี ๒๕๕๗ ซึ่งมีความรับผิดชอบโดยตรงในการปฏิบัติการผลักดันคนต่างด้าวชาวโรฮีนจา ย่อมต้องมีส่วนร่วมในขบวนการค้ามนุษย์นี้ด้วย มิฉะนั้นผู้เสียหายชาวโรฮีนจาซึ่งควรจะถูกผลักดันหรือปฏิเสธการเข้าเมืองย่อมไม่สามารถกลับเข้ามาในประเทศไทยได้ภายในระยะเวลาสั้นตามที่ผู้เสียหายเบิกความและให้การในชั้นสอบสวน ประกอบกับพันตำรวจเอกอาคม สายสมัย เบิกความว่า เมื่อวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๘ พยานเดินทางไปตรวจค้นบ้านของนายณัฐภัทร แสงทอง เลขที่ ๒๖๔ หมู่ ๒ ตำบลบางนอน อำเภอเมืองจังหวัดระนอง ตามหมายค้นศาลจังหวัดระนอง เอกสารหมาย จ.๑๐๙ แผ่นที่ ๑๐ โดยมีจำเลยที่ ๖๕ และจำเลยที่ ๘๒ เป็นผู้นำตรวจค้น ผลการตรวจค้นพบว่าภายในบ้านมีสภาพเหมือนเพิ่งมีการรื้อค้นและขนย้ายทรัพย์สินต่างๆ ออกไป และพบสลิปการโอนเงินเข้าบัญชีธนาคารของบุคคลอื่นหลายคนอยู่ในตู้ภายในห้องเก็บของ เป็นสลิปโอนเงินเข้าบัญชีธนาคารของจำเลยที่ ๕๔ รวม ๖๕ ฉบับ เป็นเงิน ๑๔,๘๕๗,๐๐๐ บาท ตามข้อมูลสลิปการโอนเงินที่ค้นได้และสลิปการโอนเงินเอกสารหมาย จ.๔๓ แผ่นที่ ๑ ถึง ๓ และแผ่นที่ ๙ ถึง ๗๓ โดยจำเลยที่ ๖๕ และจำเลยที่ ๘๒ ซึ่งเป็นพยานและนำตรวจค้นก็ได้เบิกความโต้แย้งเอกสารที่ค้นได้ดังกล่าว แม้ว่าจะปรากฏจากใบคำขอโอนเงินเอกสารหมาย จ.๗๖๓ ว่ามีการระบุชื่อผู้ขอโอนเป็นสมชัย แต่ นางพะยอม พลเดช ผู้จัดการสาขาธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) เบิกความว่า เหตุที่ในสลิปการโอนเงินกลับระบุชื่อผู้ขอโอนคือ นายณัฐภัทรนั้น น่าจะเป็นเพราะเจ้าหน้าที่ธนาคารรู้จักกับนายณัฐภัทรและไม่ได้สังเกตว่านายณัฐภัทรลงชื่อในช่องผู้ขอโอนใบคำขอเป็นคำว่า สมชัย จึงไม่ได้ทักท้วงและบันทึกในรายการโอนเงินว่าผู้ขอโอนคือนายณัฐภัทร ดังนั้นจากพยานหลักฐานดังกล่าวเชื่อว่า สลิปการโอนเงินที่พบในบ้านของนายณัฐภัทรที่มีการโอนเงินให้จำเลยที่ ๕๔ นั้น นายณัฐภัทรเป็นผู้ทำรายการโอนเงินให้จำเลยที่ ๕๔ ด้วยตนเองทั้งสิ้น การโอนเงินดังกล่าวแบ่งเป็นการโอนเงินในช่วงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ถึงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๕ จำนวน ๖๑ ครั้ง เป็นเงินรวม ๑๓,๘๐๗,๐๐๐ บาท และเป็นการโอนเงินในช่วงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ จำนวน ๔ ครั้ง เป็นเงินรวม ๑,๐๕๐,๐๐๐ บาท แสดงให้เห็นว่าในช่วงที่จำเลยที่ ๕๔ มีตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน ภาค ๔ ส่วนแยก ๑ มีการโอนเงินเข้าบัญชีจำเลยที่ ๕๔ ในช่วงเวลาเพียง ๒ เดือน เป็นจำนวนเงินที่มากถึง ๑๓ ล้านบาทเศษ โดยไม่ปรากฏว่าระหว่างจำเลยที่ ๕๔ กับนายณัฐภัทรมีหนี้ยืมอย่างใดอย่างหนึ่ง อันจะเป็นเหตุให้นายณัฐภัทรต้องโอนเงินให้จำเลยที่ ๕๔ เป็นจำนวนมากดังกล่าว ส่วนที่จำเลยที่ ๕๔ อ้างว่าเป็นเงินสนับสนุนจากเอกชนเพื่อใช้ในการกิจการผลักดันชาวโรฮีนจาและเป็นเงินที่ได้จากการพนันวัวชนและรับซื้อขายวัว แต่ก็ไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ ๕๔ สามารถชี้แจงถึงรายละเอียดเกี่ยวกับยอดเงินจำนวนดังกล่าวได้อย่างชัดเจนซึ่งหากเป็นเงินที่ใช้ในการกิจการจริง จำเลยที่ ๕๔ ย่อมต้องมีการจัดบันทึกรายการต่างๆ ไว้เพื่อประโยชน์ในการเบิกจ่ายงบประมาณจากรัฐบาลโดยจำเลยที่ ๕๔ และพลโททวีป บุญมา พยานจำเลยที่ ๕๔ ต่างเบิกความรับทำนองเดียวกันว่า ค่าใช้จ่ายในการกิจการปฏิเสธการเข้าเมืองหรือผลักดันชาวโรฮีนจาสามารถเบิกจ่ายจากงบประมาณของรัฐบาลได้ ทั้งพลโททวีปยังเบิกความตอบโจทก์ถามค้านว่าพยานไม่แน่ใจว่าการที่นายณัฐภัทรโอนเงินให้จำเลยที่ ๕๔ เป็นจำนวนมาก ๑๓ ถึง ๑๔ ล้านบาท ในช่วงเวลาไม่กี่เดือนนั้น จะเป็นเรื่องผิดปกติวิสัยของการที่ราษฎรโอนเงินสนับสนุนหน่วยงานหรือไม่เท่ากับ พลโททวีปซึ่งรับราชการทหารมาเช่นเดียวกันยังไม่ยืนยันว่าการโอนเงินเป็นจำนวนมากดังกล่าว ถือเป็นเรื่องปกติในการขอเงินสนับสนุนจากหน่วยงานเอกชนในการช่วยเหลือการปฏิบัติการกิจ เชื่อว่าเงินจำนวนดังกล่าว นายณัฐภัทรโอนให้จำเลยที่ ๕๔ เป็นผลประโยชน์ตอบแทนจากการเข้ามีส่วนร่วมในขบวนการค้ามนุษย์ตามฟ้อง ส่วนที่จำเลยที่ ๕๔ นำสืบอ้างว่า การสอบสวนไม่ชอบเนื่องจากพนักงานสอบสวนไม่ได้แจ้งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการโอนเงินของนายณัฐภัทรพร้อมทั้งนำหลักฐานการโอนเงินมาแสดงให้จำเลยที่ ๕๔ ชี้แจงก่อนนั้น เห็นว่า ตามบันทึกคำให้การเอกสารหมาย จ.๘๔๘ แผ่นที่ ๒๘๓ ปรากฏข้อความว่าในการสอบคำให้การจำเลยที่ ๕๔ ครั้งแรกเมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๙ พนักงานสอบสวนได้แจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับการกระทำความผิด

ให้จำเลยที่ ๕๔ ทราบแล้วว่า จำเลยที่ ๕๔ ร่วมกับพวกกระทำการค้ำมนุษย์ชาวโรฮีนจาซึ่งถูกพามาจากประเทศเมียนมา และประเทศบังกลาเทศนำมาขึ้นฝั่งที่ประเทศไทยในเขตจังหวัดระนองหรือจังหวัดสตูล ก่อนที่จะนำไปควบคุมตัวไว้บนเรือกเขาแก้ว และในใบต่อคำให้การเอกสารหมายเลข จ.๘๔๘ แผ่นที่ ๒๘๔ ยังปรากฏรายละเอียดอีกว่า จำเลยที่ ๕๔ ได้มีส่วนในการกระทำความผิดโดยใช้อำนาจในตำแหน่งให้ความคุ้มครองแก่ผู้กระทำความผิดต่างด้าวชาวโรฮีนจา เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากผู้กระทำความผิดฐานค้ำมนุษย์โดยมีการรับโอนเงินผ่านบัญชีธนาคารหลายครั้ง ถือได้ว่าพนักงานสอบสวนได้แจ้งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำที่กล่าวหาว่าจำเลยที่ ๕๔ ได้กระทำความผิด และแจ้งข้อหาพร้อม ๑๔ ข้อหาตามฟ้องให้จำเลยที่ ๕๔ ทราบ และเข้าใจข้อกล่าวหาพอที่จะให้การต่อสู้คดีได้ส่วนรายละเอียดการโอนเงินหรือสลิปการโอนเงินที่ตรวจค้นได้เป็นพยานหลักฐาน ซึ่งโจทก์มีภาระการพิสูจน์และมีสิทธินำสืบได้ในชั้นพิจารณา แม้ไม่นำเอกสารดังกล่าวมาแสดงให้จำเลยที่ ๕๔ ดูในขณะที่สอบคำให้การ จำเลยที่ ๕๔ ย่อมทราบรายละเอียดเกี่ยวกับการโอนเงินผ่านบัญชีธนาคารของตนเองได้อยู่แล้วในขณะนั้น นอกจากนี้ที่จำเลยที่ ๕๔ เบิกความอ้างว่ามีสาเหตุกับพันโทกติกา จิตรบรรจง พยานโจทก์และโจทก์ร่วมที่ ๒ ถึงที่ ๔ แต่พยานดังกล่าวมิได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับหลักฐานสลิปการโอนเงินที่ตรวจค้นได้ หรือผู้เสียหายชาวโรฮีนจาที่เบิกความเกี่ยวกับรายละเอียดการถูกผลักดันแล้วถูกพาตัวกลับเข้ามาในประเทศไทยที่เป็นข้อพิสูจน์ที่สำคัญเกี่ยวกับการกระทำความผิดของจำเลยที่ ๕๔ แต่อย่างใด พยานหลักฐานที่จำเลยที่ ๕๔ นำสืบจึงไม่มีน้ำหนักหักล้างพยานหลักฐานโจทก์และโจทก์ร่วมที่ ๒ ถึงที่ ๔ ข้อเท็จจริงรับฟังได้โดยปราศจากข้อสงสัยว่า จำเลยที่ ๕๔ ร่วมกับพวกสมคบกันค้ำมนุษย์คนต่างด้าวชาวโรฮีนจาผู้เสียหายในคดีนี้ และใช้โอกาสที่ต้องดำเนินการผลักดันหรือปฏิเสธการเข้าเมืองของคนต่างด้าวชาวโรฮีนจากระทำนอกเขตพื้นที่เพื่อแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบจากขบวนการค้ำมนุษย์นั้น

เมื่อข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า จำเลยที่ ๓๑ จำเลยที่ ๓๓ ซึ่งเป็นข้าราชการตำรวจ และจำเลยที่ ๕๔ เป็นข้าราชการทหาร มีส่วนร่วมเกี่ยวข้องกับขบวนการค้ำมนุษย์ชาวโรฮีนจา จำเลยดังกล่าวจึงมีความผิดฐานมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. ๒๕๕๖ มาตรา ๕ (๑) และ (๒) มาตรา ๒๕ จำเลยที่ ๓๑ ที่ ๓๓ และที่ ๕๔ เป็นข้าราชการ จึงต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดฐานนี้ ตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง ฐานร่วมกันค้ำมนุษย์โดยได้กระทำแก่บุคคลอายุเกิด ๑๘ ปี วรรคหนึ่ง ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๖ (๑) และ (๒) มาตรา ๕๒ วรรคหนึ่ง และยังเป็นกรร่วมกระทำความผิดฐานค้ำมนุษย์ตั้งแต่สามคนขึ้นไป หรือกระทำโดยสมาชิกองค์กรอาชญากรรมและเป็นการกระทำเพื่อให้ผู้เสียหายถูกพาเข้ามาหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักรตกอยู่ในอำนาจของผู้อื่นโดยมิชอบด้วยกฎหมาย กับเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานกระทำการค้ำมนุษย์แล้ว ซึ่งทั้งสองฐานนี้ต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดกระทงนั้นๆ ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๐ วรรคสาม ประกอบมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง กับมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่งแล้ว ยังเป็นการสมคบกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดฐานค้ำมนุษย์ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง โดยความผิดฐานร่วมกันค้ำมนุษย์กระทงข้างต้นเป็นความผิดที่ลงมือกระทำตามที่ได้สมคบกันตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๙ วรรคสองกระทงหนึ่ง ทั้งนี้ความผิดฐานร่วมกันรับและให้ที่พักพิงบุคคลต่างด้าวอีกกระทงหนึ่งด้วย

พิพากษาว่า จำเลยที่ ๑๔ จำเลยที่ ๓๑ จำเลยที่ ๓๓ และจำเลยที่ ๕๔ มีความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการมีส่วนร่วมในองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ พ.ศ. ๒๕๕๖ มาตรา ๕ (๑) และ (๒) , ๘ , ๒๕ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๖ (๑) , ๙ วรรคสอง , ๑๐ วรรคหนึ่งและวรรคสาม , ๑๓ วรรคหนึ่ง , ๕๒ วรรคหนึ่ง พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒

มาตรา ๖๔ วรรคหนึ่ง ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ เป็นการกระทำความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ ฐานมีส่วนร่วมในองค์กร อาชญากรรมข้ามชาตินั้น เนื่องจากจำเลยที่ ๑๔ เป็นสมาชิกสภาท้องถิ่น จำเลยที่ ๓๑ และจำเลยที่ ๓๓ เป็น ข้าราชการตำรวจ จำเลยที่ ๕๔ เป็นข้าราชการทหาร จึงต้องระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับ ความผิดฐานนี้ ตามมาตรา ๘ คงจำคุกคนละ ๘ ปี กระทงหนึ่ง ฐานร่วมกันค้ำมนุษย์โดยได้กระทำแก่บุคคล อายุเกิน ๑๘ ปี ซึ่งเป็นการร่วมกระทำความผิดฐานค้ำมนุษย์ตั้งแต่สามคนขึ้นไปหรือกระทำโดยสมาชิกองค์กร อาชญากรรมและเป็นการกระทำเพื่อให้ผู้เสียหายที่พาเข้ามาหรือส่งออกไปราชอาณาจักรตกอยู่ในอำนาจของ ผู้อื่นโดยมิชอบด้วยกฎหมายกับเป็นความผิดฐานเป็นเจ้าของพนักงานกระทำการค้ำมนุษย์ ซึ่งทั้งสองฐานนี้ต้อง ระวางโทษเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนดไว้สำหรับความผิดแต่ละกระทง ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๑๐ วรรคสาม ประกอบมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง กับมาตรา ๑๓ วรรคหนึ่ง อันเป็นความผิดกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบทแต่ละบทมีโทษเท่ากัน จึงให้ลงโทษแต่ละ กระทงเป็นสองเท่าของโทษที่กำหนด จำคุกคนละ ๑๒ ปี กระทงหนึ่ง ฐานสมคบกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อ กระทำความผิดฐานค้ำมนุษย์โดยกระทำแก่บุคคลอายุเกิน ๑๘ ปี ให้ลงโทษ จำคุกคนละ ๖ ปี และฐานร่วมกันรับ และให้ที่พักพิงบุคคลต่างด้าวจำคุกคนละ ๑ ปี รวมแล้วคงจำคุกจำเลยที่ ๑๔ จำเลยที่ ๓๑ จำเลยที่ ๓๓ และ จำเลยที่ ๕๔ คนละ ๒๗ ปี

บทสรุป

ประเทศไทยได้ชื่อว่าเป็นประเทศที่มีปัญหาสิทธิมนุษยชนในระดับสูงของโลก ปรากฏจากรายงานสถานการณ์การค้ามนุษย์ ประจำปี ๒๕๕๙ (Trafficking in Persons Report 2016 หรือ TIP 2016) เป็นการสำรวจทุกประเทศ เผยแพร่โดยกระทรวงการต่างประเทศ สหรัฐอเมริกา โดยประเทศไทยอยู่ในกลุ่มประเทศบัญชี ๒ ซึ่งต้องจับตามอง (Tier 2 Watch List) หลังจากเมื่อปีที่แล้วอยู่ในบัญชีกลุ่มที่ ๓ (Tier 3) ซึ่งเป็นกลุ่มประเทศที่มีสถานการณ์การค้ามนุษย์เลวร้ายที่สุด โดยเมื่อปี ๒๕๕๗ ไทยถูกลดอันดับอัตโนมัติจากบัญชีกลุ่มที่ ๒ ซึ่งต้องจับตามอง ไปอยู่ในบัญชีกลุ่มที่ ๓

การค้ามนุษย์เป็นอาชญากรรมโหดเหี้ยมที่ไร้พรมแดน โดยในแต่ละปี มีประชาชนทั้งชายหญิงและเด็กหลายสิบล้านคนตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมอันเลวร้ายนี้ คำว่า “การค้ามนุษย์” และ “การค้าทาสสมัยใหม่” ต่างหมายความถึงการแสวงหาประโยชน์จากบุคคลเพื่อบังคับใช้แรงงานหรือในธุรกิจทางเพศ กระทรวงการต่างประเทศสหรัฐอเมริกาแถลงการณ์ออกรายงานการค้ามนุษย์ที่กรุงวอชิงตัน ดี.ซี. เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๙ โดยประเทศไทยได้เลื่อนลำดับขึ้นไปอยู่ในกลุ่มที่ ๒ บัญชีรายชื่อประเทศที่ต้องถูกจับตามอง รายงานการค้ามนุษย์ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๙ ครอบคลุมความพยายามดำเนินการของรัฐบาลต่างๆ ระหว่างวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๙ การจัดให้อยู่ในกลุ่มที่ ๒ บัญชีรายชื่อประเทศที่ต้องถูกจับตามอง แสดงว่า รัฐบาลไทยได้ดำเนินการความพยายามอย่างมีนัยสำคัญในการจัดการค้ามนุษย์ในช่วงเวลาการทำรายงานจัดลำดับ ทว่า การดำเนินงานนั้นยังไม่เป็นไปตามมาตรฐานขั้นต่ำสุดอย่างครบถ้วน การถูกจัดให้อยู่ในกลุ่ม ๒ บัญชีรายชื่อประเทศที่ต้องจับตามองนั้นเป็นการย้ำว่า ปัญหาการค้ามนุษย์ในประเทศไทยยังมีอยู่อย่างกว้างขวางและรัฐบาลต้องแสดงความเป็นผู้นำในการดำเนินการมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบันโดยให้มีผลงานที่เป็นรูปธรรมและมีประสิทธิผล สหรัฐอเมริกาขอให้ไทยดำเนินงานให้ก้าวหน้ามากขึ้นและอย่างต่อเนื่องในการต่อสู้กับการค้ามนุษย์ตลอดจนการบังคับใช้กฎหมายค้ามนุษย์ของไทย ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ รัฐบาลไทยได้รายงานวาทกรรมการได้ดำเนินการเพิ่มความพยายามในการดำเนินการสืบสวนคดีการค้ามนุษย์เพื่อธุรกิจทางเพศ และคดีที่ต้องสงสัยว่ามีกรบังคับใช้แรงงาน รวมถึงได้ดำเนินคดีและพิพากษาโทษนักค้ามนุษย์หลายร้อยคน ดังเช่นกรณีศึกษาคดีโรฮีนจา ซึ่งมีเจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าไปเกี่ยวข้องกับจำนวนหลายราย ทั้งที่มีอำนาจหน้าที่และไม่มีอำนาจหน้าที่ ทั้งนี้เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย แต่ในคดีนี้ได้ลงโทษเฉพาะคดีอาญา ไม่มีการดำเนินคดีร้ายแรงผิดปกติกกับเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ทุจริตคอร์รัปชันเหล่านี้ จึงสมควรมีการดำเนินการให้ครบถ้วนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจังและเด็ดขาด ไม่เช่นนั้นนี้อาจจะทำให้ประเทศไทยหลุดจากลำดับบัญชีกลุ่มที่ 2 (Tier 2) ไปสู่ บัญชีกลุ่มที่ 3 (Tier 3) ได้ในที่สุด

บรรณานุกรม

คำพิพากษาศาลฎีกา (คดีโรฮีนจา) ชาวแฉกสื่อมวลชน กองสารนิเทศและประชาสัมพันธ์ สำนักงานศาล
ยุติธรรม วันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๖๐ จำนวน ๕๔๐ หน้า

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๕๒
(แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๐ และฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๔

รายงานการค้ามนุษย์ปี ๕๙ สหรัฐอเมริกาเลื่อนลำดับไทยขึ้นบัญชีสองต้องจับตา

<http://prachatai.com/journal/2016/06/66624>